

מסורת הש"ס

6) (לפני ג. ו. ח. חילוק ס. א) וזו סוד מסורת הקבלה ואין להביט כחשמושו היו כי כל כבודה בת מלך פנימה. ד) ונבא: עלי. ה) ונבמדק חזן. ו) ונע"ש. תוספת אחד חזק ג. ד"ה לא נשמרו.

תורה אור השלם

1. ושעיר עזים אחד לחטאת לה על עולת הקומיד ונעשה ונסבו. כמדובר בה טו

מוסף רש"י

כל השעירים. כל שעיר מוסף. בין שעיר הנשפה כחזן ימים הכפורים. בין של רגלים בין של האש השנים. כפרתן שורה. טעם הכפרים על כל בין על שאין בה ידעה בתחלה ויש בה ידעה לנפוק. בין על שאין בה ידעה לא בתחלה ולא בסוף. בין על טעם שכלל את השתא. ונפק מיה לנפוק לשעיר זה וזה. אצל שער הנשפה כפיס לא נחלקו עניו שאינו מכפר עם אלו ולא אלו חילוק את תלמידי כשיש בה ידעה בתחלה ואין בה ידעה כפיס דלמחר בנמי. ושעיר 3. חטא שאין מכיר בו אלא ה' יהא שער זה מכפר. ונחלק השעירים זה מזה. ובחזרו בה טו. כעולה רגלים מתיב שער כעולה אחד ולא מתיב שער לה' ויחזרו ס. א.

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

ט.

רבינו חננאל

כפרתן שוה. ונפקא מינה לטומאה שאירעה בין זה לזה: **אלא למאי הלכא איתקש.** הואיל דלאו לידעה איתקוש כדתני במתני' [ג.]: **אינו מכפר בשאר עבירות.** אלא בטומאת מקדש וקדשיו כדלרש"י לעיל [ו.]: **מאי טעמא דרבי יהודה.** דלמחר כל האחרים מכפרין על שאין בה ידעה לא בתחלה ולא

בסוף מן משל יוה"כ: **לחטאת לה'** שכל ראש חדש כתיב: **הכינאו כפרה.** להפיק דעתה של לננה: **א"כ.** דלכד"ש נן לקיש לחודיה הוא דלמא:

ונכפר נמי אשאר עבירות. כל חטא שלא נודע דהא קרא קתמא כתיב:

וזה כל זמן קבוע. שעיר יוה"כ דמילין: **מה זה אינו מכפר בו.** דהא איתקש לפנימי: **הא נמי כדתנא דבי רבי שמעאל.** הואיל וזה כל בו וילין

לבו אי מדרשא שיהי מדיים הכפורים: **מרוכבה כפרו.** של יוה"כ שהוא מכפר על כל עבירות תאמר ברגלים ונע"ג דכתיב ביה לכפרה אימא לא מכפרי אמרי דעון כרת:

התם

מוביעי ליה לכד"ר ל' דאמר ר"ל מה נשתנה שער של ר"ח שנאמר בו לה' אמר הקב"ה שער זה יהא כפרה על ימיא קרא על ה' מאי לה' לכדאמרן ואימא כוליה להכי הוא דאתא א"כ נימא קרא חטאת ה' מאי לה' שמעת מינה תרתי ונכפר נמי אפי' בשאר עבירות תנא דבי ר' ישמעאל הואיל וזה בא בזמן קבוע וזה בא בזמן קבוע מה זה אינו מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו אשכחן שעירי ראשי חודשים שיעירי הרגלים מנלן וכי תימא הא נמי כרתנא דבי ר' ישמעאל איכא למיפרך אי מדרשא חדש שכן תדיר אי מדיים הכפורים שכן מרוכבה כפרתו וכי תימא הא

אלא פעם אחת בשנה. אע"ג דכי ממידע ליה אחר יוה"כ מביא חטאת מ"מ כפרה זו על מלוה אינה אלא פעם אחת א"ג לא מיקרי פעמים בשנה אלא כזומנא קבוע: ולרבי ישמעאל דלמחר לא נעו ידעה בתחלה כ"ו ופשיטא ליה להש"ס

דלא נעו אפי' ידעת בית רבו לפי המסקנא דמוקי (לעיל דף ה.) ממני' כרבי

דלא מסתבר ליה שיכפור שום חטא ידיעת בית רבו קרנן ידעה אלא

רבי: **היצון אבאי סבב.** וליכא למימר שיתלה על שיש בה ויש בה היכא דלמדידע ליה סמוך לשקיעת

החמה דהאי גר קרנן הוא אע"ג דגבי שער הפנימי אי לאו קרא דמטאים דמויא דשפטים ה"א דמולה

מ"מ הואיל וגלי לך קרא התם דלא מכפר אמרי' דבר קרנן סברה הוא דכולהו נמי לא מכפרי והשתא אמי

ספיר הא דקאמר לקמן אמלמיה דר"ש אשעירי רגלים ע"כ אין מכפריים

אלא אאין בה ואין בה ולא מוקמא איש בה ויש בה ואמרידע ליה סמוך לשקיעת החמה אצל אין נראה לומר

דהא דלא קאמר הכא דמכפר איש בה ויש בה ואמרידע ליה סמוך לשקיעת החמה משום דמילין איתקש לפנימי

ובסמוך דקאמר אלא למאי הלכתא איתקש להדי' המ"ל דאיתקש להכי

אלא דנלאו הכי משני שפיר דלאן אמלמיה דר"ש גבי שער רגלים לא ימישכך נכך: **על שאין בה ידעה**

א"א בתחלה ויא בסוף. וא"ת ולרבי ישמעאל נפיק ונימא לפנימי מכפר

אלאין בה ואין בה ושער החילוק איש בה ואין בה דהא אין בה ואין בה

אחי לכלל חטאת דרבי ישמעאל וי"ל דמ"מ טפי אחי לכלל חטאת יש בה ואין בה דדבר שיש בה ידעה מעיקרו נקל יכול ליזכר מדבר

שלא היתה לו ידעה מעולם ולפי המסקנא דרבי ישמעאל סבר לה כר"מ דכל השעירים כפרתן שוה אחי שפיר דלא מ"ל נפיק מיפך

דהא כר"מ כתיב לה' שאין מכיר בו אלא ה' וא"ת לרבי ישמעאל למאי איתערך לכל חטאתם וי"ל כי היכי דלא נימא דנכפר כפרה גמורה: **סבר** לה כר"מ. לאו דוקא כר"מ דר"מ נעו ידעה בתחלה דקתני לקמן דכולהו מכפרין על שאין בה ידעה בתחלה

ויש בה ידעה בסוף ואילו לר' ישמעאל האי גר קרנן הוא: **מאי טעמא דר' יהודה.** וא"ת מאי קבעי הא ע"כ ליכא לאוקומה לכפרה דרגלים ור"ח אלא דאין בה ואין בה דאיש בה ידעה בתחלה או בסוף פנימי ומילין מכפרין וי"ל דבעי מאי טעמא דמכפרי

אטומאת מקדש וקדשיו אימא בשאר עבירות אי משום בנין אב דתני דבי ר' ישמעאל הא איכא למיפרך כדפרך בסמוך מה ליה"כ שכן מרוכבה כפרתו לה' חטאת שאין מכיר אלא ה' וכיון דמכפר אאין בה ואין בה לא שייך למיפרך מה ליה"כ כי דגילוי מילתא בעלמא הוא דחטאת דקרא היינו טומאת מקדש וקדשיו כדאמר בסמוך: **שעיר** זה יהא כפרה ע"י. פירש גערון

שעיר זה כפרה לישאל ועלי לקבוע זמן כפרה זו וקבעתי כר"מ להפסיק דעתה של ית: **הואיל** וזה בא בזמן קבוע. פ"ה שער חילוק וכן י"ל דאי מפנימי גמר בסמוך דפרך מה ליה"כ שכן מרוכבה כפרתו וי"ל למיפרך שכן נכנס דמה לפני ולפנים ועוד דאליף מפנימי

ליף משער המשחלח דמכפר אשאר עבירות אע"ג דשעיר המשחלח אין קרנן פנימי נמי לאו קרנן גמור הוא דנשכר מן למחנה וא"ת לן למילף טפי משעיר המשחלח דהוי חוץ מחוץ אכל השתא דגמר מחילון יחא טפי דדמו אהרדי טפי משעיר המשחלח ויחא נמי דאיתערך לעיל היקשא דחילון מכפר משפתי דאין לגמור מפנימי מבנין אב דחוק מפניס לא ילפינן וא"ת אי מחילון גמר תפשוט מהכא דדבר הלמד בהיקש חזר ומלמד בבנין אב דחילון גופיה לא ידעינן דמכפר אטומאת מקדש וקדשיו אלא משום דהוקש לפנימי

ובעיה היא בפ' אהוה מקומן (ומחם דף ג.) וי"ל דהאי לא חשיב בנין אב אלא גילוי מילתא בעלמא כדמוכח בסמוך והשתא נמי א"ש דקאמר ואיתקוש שעירי רגלים לשל ר"ח אע"ג דשל ר"ח לא ידעינן אלא בבנין אב דחילון וחילון מהיקשא דפניס ובקוטרם פירש בסמוך

דדבר הלמד בבנין אב חזר ומלמד בהיקש וילפינן שעירי רגלים מר"ח אע"ג דר"ח לא ידעינן אלא בבנין אב מיה"כ וא"א לומר כך דהא בעיה היא דברק אהוה מקומן (וש דף ג. א.) אי דבר הלמד בבנין אב חזר ומלמד בהיקש אי לא ועוד דהכא גרע מדבר הלמד בהיקש

דאינו חזר ומלמד בהיקש כדפ"ה גופיה בסמוך דהכא שעירי ראשי חודשים גמרינן משעיר החילון דגמר בהיקש מפנימי: **אף** זה אינו סבב' בו' ואין להקשות וילף ממאי בנין אב דליכפר נמי ר"ח אכפרה דחילון דהא איתקש חילון לפנימי שלא תהא כפרתו פעמים בשנה ועוד דלענין זה איכא למיפרך מה ליה"כ שכן מרוכבה כפרתו דהשתא ליכא למימר גילוי מילתא הוא דקרא דר"ח לא משמע אלא אאין בה ואין בה: **שעירי** רגלים בגי"ס. הכא אין לפרש מנין דלא מכפרי נמי אשאר עבירות כדבעי לעיל אדר"ח א"כ מאי פריך בסמוך שכן תדיר שכן מרוכבה כפרתו אדרבה כ"ש דילף מהתם דאע"ג דחמירי לא מכפרי נמי אשאר עבירות אלא יש לפרש מנלן דמכפרי אטומאת מקדש וקדשיו דאיכא כרת אימא דלא מכפר אלא בשאר עבירות דליכא כרת כיון דאין כפרתו מפורשת ולא דמי לר"ח שמפורשת דחטא שאין מכיר בו משמע כל חטאים שאינם ידועים כדפירש הקוטרם בסמוך ולהכי נעו מנלן דלא מכפרי נמי אשאר עבירות ולהכי נמי חשיב לה בסמוך גילוי מילתא בעלמא: **שכן** מרוכבה כפרתו. פ"ה מרוכבה כפרה של יום והדין עמו דאין לפרש שמכפר על טומאת מקדש וקדשיו דא"ת ביה כרת דהא היא גופה בעינן למילף וא"ת היכי נעו למילף מדיוה"כ והא דבר הלמד בהיקש אינו חזר ומלמד בבנין אב ומה נריך פירכא דשכן כפרה מרוכבה וי"ל דאיתערך וא"ת פירכא דלא ילף מדר"ח דאי פרכת מה לר"ח שכן תדיר נימא יוה"כ יוכיח אכל השתא דאיכא פירכא ליכא למימר מוכיח וא"ת וילף נמה הלך מתרוייהו וי"ל דאיכא למיפרך שכן מרוכבה כפרתו דר"ח הואיל ותדיר חשיב קלת מרוכבה כפרה:

איתקא רשני השעירים הנעשה בחוץ והנעשה בפנים אין מספרים בשאר עבירות. אלא בטומאת מקדש וקדשיו כדלר"ח על שאין בה ידעה לא בתחלה ולא בסוף בו. מאי טעמא דתיב ושעיר עזים אחד לחטאת לה. חטא שאין שער בו אלא ה'. שער כפרה לפני שמיעטמי את הירח. ואקשו [וכפר] שער ר"ח אשאר עבירות. ודחיקו תנא דבי ר' ישמעאל הואיל וזה בא בזמן קבוע ושעיר יום כפורים בא בזמן קבוע. מה שער יום הכפורים אין מכפר אלא בטומאת מקדש וקדשיו. אף זה כן.

6) חילי י"ל ודלמחר טו.

הא